

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko K. K.

o zachówek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 lutego 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie w przedmiocie zasądzenia zwrotu kosztów procesu za instancję apelacyjną zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 sierpnia 2010 r.,

- 1) zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądza od powódki A. K. na rzecz pozwanej K. K. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;**
- 2) oddala zażalenie w pozostałej części;**
- 3) znosi między stronami koszty postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa A. K. przeciwko K. K. o zachówek na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 grudnia 2009 r., wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2010 r. w pkt 1 oddalił apelację, w pkt 2 zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 5.400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu wyjaśnił, że o kosztach postępowania w instancji odwoławczej orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. 108 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu za instancję apelacyjną zaskarżyła powódka zarzucając Sądowi naruszenie prawa procesowego, tj. art. 102 k.p.c., art. 109 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia oraz art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną i dowolną ocenę sytuacji majątkowej stron.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka wnosząc apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 grudnia 2009 r., I C 683/09 jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazała kwotę 200.000 złotych, zatem Sąd Apelacyjny powinien zasądzić tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego kwotę 2.700 złotych na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, nie zaś kwotę 5.400 złotych na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia.

Według art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przytoczony przepis urzeczywistnia zasadę słuszności, a jednocześnie stanowi odstępstwo od podstawowej zasady orzekania o kosztach procesu, tj. zasady zawinienia (art. 98 § 1 k.p.c.). Kwalifikacja „wypadków szczególnie uzasadnionych” należy do sądu, który mając na względzie okoliczności konkretnej sprawy powinien przede wszystkim kierować się poczuciem własnej

sprawiedliwości. Trafnie przyjmuje się w orzecznictwie, że sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego (zob. wyrok SN z 27 maja 2010 r., II PK 359/09, nie publ.; wyrok SN z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05, nie publ.).

Zdaniem Sądu Najwyższego, okoliczności niniejszej sprawy nie stanowią „wypadku szczególnie uzasadnionego”, który pozwala nie obciążać strony przegrywającej kosztami procesu. Jeżeli chodzi o okoliczności związane z osobą powódki (np. jej stan rodzinny, majątek, dochody, źródła utrzymania) to należy wskazać, że przebywa ona na stałe we Włoszech i uczęszcza do szkoły, w której uczy się języka włoskiego. Powódce przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do dwóch lokali mieszkalnych, o powierzchni 48 m² oraz 18 m², z których mogłaby uzyskiwać określony dochód z tytułu czynszu najmu. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że powódka jako osoba zamężna, przy braku własnych dochodów, zapewne, pozostaje na utrzymaniu męża, który ma obowiązek pomocy wobec żony także w zakresie ponoszenia przez nią kosztów postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. rozstrzygnął jak w sentencji, orzekając o kosztach postępowania zgodnie z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.